Zadanie 5 4–8 kwietnia 2022 r.

kurs języka C++

kolory i punkty

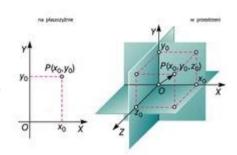
Instytut Informatyki Uniwersytetu Wrocławskiego

Paweł Rzechonek

Prolog

Kartezjański układ współrzędnych w przestrzeni n-wymiarowej to uporządkowany ciąg n liczb opisujący położenie punktu w tej przestrzeni.

W przypadku płaszczyzny są dwie wzajemnie prostopadłe osie liczbowe przecinające się w punkcie O: jedna (zwykle pozioma) nazywa się osią odciętych a druga (zwykle pionowa) osią rzędnych. Każdemu punktowi P tej płaszczyzny przypisuje się parę liczb (x_P, y_P) takich, że x_P i y_P są rzutami prostokątnymi odpowiednio na oś OX i OY.

W przypadku przestrzeni są trzy wzajemnie prostopadłe osie liczbowe. Każdemu punktowi Q tej przestrzeni przypisuje się parę liczb (x_Q , y_Q , z_Q).

Prostokątny układ współrzędnych nazywa się kartezjańskim, ponieważ nazwa ta pochodzi od Kartezjusza (Rene Descartes, 1596 - 1650) znakomitego matematyka, przyrodnika, filozofa, który był prekursorem geometrii analitycznej i zaprezentował tą ideę w 1637 roku w traktacie *La Géométrie*.

Zadanie

Zdefiniuj klasę kolor reprezentująca kolor zapisany w systemie RGB. W klasie tej umieść trzy pola, które będą pamiętać nasycenie daną barwą, czyli wartości z zakresu 0...255. Zdefiniuj dwa konstruktory: jeden bezargumentowy, który będzie ustawiać kolor na czarny (same zera) oraz drugi, który zainicjalizuje wartości poszczególnych składowych koloru podanymi wartościami (w konstruktorze tym zgłaszaj wyjątki, gdy któraś z podanych wartości wykroczy poza zakres 0...255). Klasa ma też posiadać gettery i settery odpowiednio do odczytania i zapisania określonej barwy składowej a także metody do rozjaśniania i przyciemniania koloru. Dodatkowo w klasie umieść metodę statyczną do sumowania kolorów (średnia arytmetyczna poszczególnych barw).

Dalej zdefiniuj klasę kolortransparentny, która uzupełni klasę kolor o współczynnik alfa (wartość z zakresu 0...255), określający przezroczystość (0 oznacza całkowitą przezro-czystość a 255 pełny kolor).

Kolejna klasa kolornazwany ma rozszerzać klasę kolortransparentny o możliwość ustalenia nazwy mnemonicznej dla koloru (łańcuch znakowy typu string). Domyślnie nazwa ma być pusta, ale jeśli się pojawi to ma się składać tylko z liter.

Następnie zdefiniuj klasę punkt, reprezentującą punkt na płaszczyźnie w postaci współrzędnych x i y typu double. Domyślne współrzędne punktu to (0, 0). Dodatkowo w klasie umieść składową funkcję instancyjną odleglosc() do obliczenia odległości do innego wskazanego punktu oraz składową funkcję statyczną wspolliniowe() do sprawdzenia czy podane trzy punkty są współliniowe.

Kolejna klasa **punktnazwany** ma rozszerzać klasę punkt o możliwość ustalenia nazwy mnemonicznej dla punktu (łańcuch znakowy typu **string**). Domyślnie nazwa ma być pusta, ale jeśli się pojawi to ma się składać tylko z liter lub cyfr i ma się rozpoczynać od litery.

Inna klasa punktkolorowy ma rozszerzać klasę punkt o kolor (właściwość koloru określ za pomocą klasy kolortransparentny).

Wreszcie klasa punktkolorowynazwany ma dziedziczyć publicznie zarówno po klasie punktkolorowy jak również po klasie punktnazwany. Dziedziczenie to zorganizuj w taki sposób, aby współrzędne takiego punktu nie dublowały się ze względu na wielodziedziczenie.

Dalej klasa punkt2d, rozszerzająca klasę punkt o operację transpozycji, czyli przesunięcia o zadany wektor w przestrzeni 2D (klasa wektor2d).

Ostatnia klasa to punkt3d, rozszerzająca klasę punkt2d o kolejną współrzędną z typu double (poprzednie współrzędne x i y mają być w tej klasie bezpośrednio dostępne). W klasie tej zdefiniuj operację transpozycji o zadany wektor w przestrzeni 3D (klasa wektor3d). Przesłoń składową funkcję instancyjną odleglosc(), dostosowując ją do uwzględnienia następnego wymiaru w obliczaniu odległości między punktami. Przesłoń także składową funkcję statyczną wspolliniowe() do sprawdzenia czy podane trzy punkty w przestrzeni są współliniowe.

Na koniec napisz program, który bardzo rzetelnie przetestuje całą funkcjonalność zaprogramowaną we wszystkich klasach opisujących kolory i punkty na płaszczyźnie i w przestrzeni.

Uwaga

Podziel program na pliki nagłówkowe (definicje klas) i źródłowe (definicje metod zadeklarowanych w klasach). Funkcję main() z testami umieść w osobnym pliku źródłowym.

Ważne elementy programu

- Implementacja dziedziczenia.
- Udostępnianie stanu w klasach potomnych.
- Dziedziczenie wielobazowe z wykorzystaniem dziedziczenia wirtualnego.
- Przetestowanie wszystkich klas w funkcji main().